

הלכות ראש השנה - ג

הפסק בתקיעות, אכילת מצה, בדיקת חמץ, תפילין ציצית ושחיטה

שוע"ר סי' ח

כ אם רוצה ללבוש הטלית קטן מיד בקומו ... בדעתו להתעטף בטלית אחרת מיד שינקה ידיו ... יברך על הטלית שלובש אחר כך ויכוין במחשבתו לפטור גם את זאת שלבש כבר.

כא אם יש לו כמה בגדים של ארבע כנפות כולם חייבים בציצית ... לובשן כולם זה אחר זה ... אם הפסיק ביניהם בשיחה או בדברים אחרים צריך לברך על כל אחד ואחד.

שוע"ר סי' כה

יג תקנו חכמים שיסמוך הנחת תפילין של ראש להנחת תפילין של יד בלי שום הפסק דיבור בינתיים, כדי שתעלה הברכה שיברך על של יד גם לתפילין של ראש.

יח ואם הפסיק, אזי אין ברכת תפילין של יד עולה לתפילין של ראש, וצריך לברך על תפילין של ראש.

שוע"ר סי' תלב

ז לכתחלה אין להשיח שום שיחה באמצע הבדיקה ... לפי שיש אומרים שאף המשיח באמצע המצוה הרי זה הפסק, וצריך לחזור ולברך כשיגמור המצוה. ואינו דומה למשיח באמצע סעודתו כשיושב בסוכה שאין צריך לחזור ולברך לישוב בסוכה, לפי שאינו מוכרח בישיבה זו שלאחר השיחה, שאם ירצה שלא לאכול עוד ושלא לישוב בסוכה הרשות בידו, אבל בבדיקת חמץ מוכרח הוא לגמור את הבדיקה שלאחר השיחה ... לכן גם עכשיו חייב לחזור ולברך כיון שהפסיק בשיחה אחר ברכה הראשונה.

שוע"ר סי' תעה

יח צריך לזהר שלא להשיח בדבר שאינו מענין הסעודה משבירך על אכילת מצה עד שיאכל כריכה זו, כדי שתעלה ברכה זו וברכת המרור גם לכריכה זו לפי דעת הלל. ואם עבר ושח, אין צריך לחזור ולברך על כריכה זו שמא הלכה כחביריו...

ויש נזהרין בזה שלא להשיח בדבר שאינו מענין הסעודה משבירך על אכילת מצה עד שיאכל האפיקומן, כדי שתעלה ברכה זו גם לאכילת אפיקומן, וחומרא יתירא היא.

שוע"ר סי' תקצב

ז אע"פ שתקיעות מעומד הן מצוה מדברי סופרים, אעפ"כ אין מברכין עליהן כמו שמברכין על כל מצוה מדברי סופרים, לפי שנפטרין בברכה שבירכו על תקיעות מיושב. וכיון שהן נפטרין בברכה אחת, לכן יש לזהר שלא להפסיק ביניהם בשיחה ... ואם עבר ושח, בין התוקע בין השומעין, אין צריך לברך על תקיעות מעומד.

ואף שהפטר שתי מצות בברכה אחת ושח ביניהם צריך לחזור ולברך על מצוה השנית כמ"ש בס"י ח' ובס"י כ"ה, מכל מקום כיון שאלו התקיעות מעומד ומיושב הן כעין מצוה אחת ... ונראין כשתי מצות ... אם עבר ושח אפילו דברים בטלים אין צריך לחזור ולברך, דאין שייך הפסק באמצע מצוה אחת כמו שהיושב בסוכה והלבוש תפילין מותר לשוח, אע"פ שכל רגע ורגע שהוא יושב בסוכה ולבוש בתפילין הוא מקיים מצות הקב"ה.

שו"ע יו"ד סי' יט

ה אם רוצה לשחוט הרבה, צריך לזהר שלא לדבר בין שחיטה לשחיטה בדבר שאינו מצרכי השחיטה. ואם דיבר, צריך ... לברך פעם אחרת על השחיטה ... וי"א דשיחה בין שחיטה לשחיטה לא הוי הפסק.

ש"ך שם ס"ק ז

והסכמת הפוסקים דהוי הפסק וצריך לחזור ולברך.

ט"ז שם ס"ק ט

סבירא להו דשאני בין תפילין לתפילין, דב' מצות של חובה הם, וכיון שהתחיל בהם אין בדין שיפסק ויתעסק בשיחה, אבל הכא דאי בעי שחיט ואי בעי לא שחיט, לא מחייב לחזור ולברך, והוה כמו שח באמצע סעודה ... וכיון שלא הכריע בשו"ע, קי"ל כ"י"א אלו דספק ברכות להקל.

אגרות קודש חט"ז אגרת ו'מה

בעוה"ר רבים מאד ישנם שאין בטלית קטן שלהם השיעור הרצוי וכו'. – וכבר פסקו, בלאו הכי, אשר הלוש טלית גדול – בעת ברכתו עליו יכוון לפטור את הטלית קטן, ועל זה סומך אפילו ביש בו שיעור.